

Uitspraak Commissie van Beroep inzake VAR

Op 15 november 2018 heeft de Commissie van Beroep uitspraak gedaan in een tuchtzaak naar aanleiding van een rode kaart die was gegeven op advies van de video-scheidsrechter ('VAR'). In dit artikel wordt deze zaak nader belicht, waarbij wordt ingegaan op het verweer van de club dat betrekking heeft op het gebruik van de VAR.

Feiten

Tijdens wedstrijden in de Eredivisie wordt sinds het begin van dit seizoen gebruik gemaakt van de VAR. Volgens de KNVB-reglementen is gebruikmaking van de VAR alleen toegestaan als wordt voldaan aan het zogeheten VAR-protocol. In het VAR-protocol zijn uitgangspunten en procedures opgenomen ten aanzien van het gebruik van de VAR. Eén van de punten die in dit protocol wordt genoemd, is dat de VAR de scheidsrechter mag informeren indien mogelijk sprake is van een 'duidelijke fout' of 'ernstig gemist voorval'. In het protocol staat echter ook opgenomen dat de VAR de beslissing die genomen moet worden niet mag communiceren.

In een onlangs gespeelde wedstrijd in de Eredivisie kreeg een speler op advies van de VAR een rode kaart wegens ernstig gemeen spel, nadat de scheidsrechter niet had gefloten voor een overtreding. De speler ging niet akkoord

met het hierop volgende schikkingsvoorstel; 4 wedstrijden schorsing, waarvan 1 wedstrijd voorwaardelijk. De zaak werd vervolgens door de Tuchtcommissie van de KNVB in behandeling genomen.

De club verzocht de Tuchtcommissie vóór het inhoudelijke verweer om de aanklager niet ontvankelijk te verklaren, nu de club van mening was dat de Tuchtcommissie niet bevoegd was deze kwestie te behandelen. Volgens de club was het VAR-protocol namelijk niet nageleefd, met als gevolg dat de speler diende te worden vrijgesproken.

De club kwam tot deze mening, omdat zowel de VAR als de AVAR (de assistent van de VAR)

van mening waren dat de overtreding bestraft zou moeten worden met een rode kaart (hetgeen zij na de wedstrijd ook schriftelijk hebben bevestigd in de wedstrijd rapportages). Ook uit de door de club opgevraagde geluidscommunicatie tussen de (A)VAR en de scheidsrechter volgde dat de VAR en de AVAR een rode kaart hebben geadviseerd.

De club beredeneerde dat zowel de VAR als de AVAR de scheidsrechter dus adviseerden om een rode kaart te geven, in plaats van – zoals het VAR-protocol voorschrijft – alleen de situatie te beschrijven zoals op de herhalingen te zien is. Daarmee communiceerden zij volgens

[lees verder op pagina 3 >>](#)

Partners FBO:

Duidelijkheid omtrent loonheffing na uitspraken arbitragecommissie

Op 20 december 2018 heeft de Arbitragecommissie een drietal uitspraken gedaan in lopende kwesties tussen een club en haar (ex-)spelers en ex-trainer.

» De vraag die centraal stond was – kort gezegd – of het de club toegestaan was om de door de club af te dragen loonheffingen over een aan een intermediair betaalde vergoeding, te verrekenen met het loon van de (voormalig) werknemers. Aanleiding voor deze inhouding was de zogenaamde vaststellingsovereenkomst (hierna: 'VSO') die in januari 2018 tussen alle betaaldvoetbalorganisaties (hierna: 'BVO's') in Nederland en de Belastingdienst is overeengekomen.

Achtergrond

In Nederland maken zoals bekend vrijwel alle spelers en trainers bij het aangaan van een arbeidsovereenkomst gebruik van een intermediair. Ingevolge de Nederlandse wetgeving (de WAADI) is het jarenlang de gangbare praktijk geweest dat de club de intermediair hierbij – op basis van verrichte arbeidsbemiddeling - diende te betalen. De speler bleef hierbij - ook vanuit fiscaal opzicht - buiten schot.

WKR

Na de invoering van de Werkkostenregeling (WKR) in 2015, is de Belastingdienst kritisch(er) gaan kijken naar de werkzaamheden van een intermediair. De Belastingdienst kwam tot de conclusie dat de activiteiten van een intermediair niet louter bestonden uit "arbeidsbemiddeling". Hierbij dient onder meer gedacht te worden aan begeleiding van de speler bij andersoortige zaken zoals begeleiding op het gebied van scholing, verhuizen, etc. Dit maakte dat de Belastingdienst van mening was dat wanneer een club een vergoeding aan een intermediair voldoet als tegenprestatie voor diens arbeidsbemiddeling, dit voortaan – in ieder geval deels - als "loon in natura" voor de werknemer diende te worden beschouwd.

VSO

Na langdurige en felle onderhandelingen en discussies met de Belastingdienst aangaande dit standpunt, is er uiteindelijk in januari 2018 een VSO gesloten tussen de BVO's en de Belastingdienst. Hierin is onder meer vastgelegd dat in de verhouding tussen de Belastingdienst en BVO's, BVO's gehouden zijn om over een in de VSO vastgelegd deel van de vergoedingen welke BVO's aan intermediairs betalen, loonheffing aan de Belastingdienst af te dragen. Hierbij wordt er een keuzemogelijkheid aan de clubs geboden: ofwel zij brengen de af te dragen loonheffing bij de werknemer in rekening ofwel zij dragen deze last zelf.

Het geschil

In casu heeft de club ervoor gekozen de loonheffing over het deel van de intermediairvergoeding op het loon van de (voormalig) werknemers in te houden. De (ex)spelers en ex-trainer waren het hier niet mee eens en stapten naar de Arbitragecommissie, alwaar zij verzochten om terugbetaling van de ingehouden bedragen. In totaal betroffen het negen (ex-)spelers en één ex-trainer. Allen werden door de Arbitragecommissie in het gelijkgesteld. De Arbitragecommissie hechtte met name belang aan de volgende feiten en omstandigheden:

- Ten tijde van het aangaan van de arbeidsovereenkomst hebben zowel de club als de werknemer geen rekening gehouden met een eventuele loonheffingsplicht in het kader van de intermediairvergoeding, en gingen alle partijen (werknemer, club en intermediair) er vanuit dat de intermediairvergoeding integraal door de club zou worden gedragen.
- De werknemers hebben zelf geen invloed gehad op de hoogte van de intermediairvergoeding.
- De werknemers waren geen partij bij de met de Belastingdienst gesloten VSO.
- Door het aangaan van de VSO is het de club die een situatie heeft doen ontstaan waarop de werknemers niet hoefden te

rekenen bij het aangaan van de arbeidsovereenkomst.

- De inhouding van de loonheffingen is het gevolg van de door de club gemaakte keuzes; het aangaan van de VSO met de Belastingdienst én het verrekenen van de loonheffing met het salaris van de werknemers. Daarbij speelde voor de commissie ook mee dat veel andere BVO's ervoor hebben gekozen zelf de lasten te dragen.
- De arbeidsovereenkomsten in deze kwestie bepaalden dat in geval van fiscale wijzigingen, partijen (club en werknemer) daarover in overleg zouden treden. Ook bij gebreke van een dergelijke contractuele bepaling had van de club op grond van het arbeidsrechtelijk beginsel "goed werkgeverschap" mogen worden verwacht dat zij een dergelijk overleg zou voeren. Dit heeft zij verzuimd en zij heeft de bedragen gewoonweg op het salaris van de werknemers ingehouden.

Conclusie

De Arbitragecommissie komt tot het oordeel dat de betreffende werknemers er gerechtvaardigd op mochten vertrouwen dat de betaling van de makelaarsvergoeding géén financiële c.q. fiscale consequenties voor hen zou hebben. Met name het achterwege laten van overleg lijkt de club de das om te hebben gedaan. De club was niet gerechtigd de loonheffingen in te houden, en zij diende daarom de bedragen terug te betalen.

Advies

Gelet op deze uitspraken, alsook gelet op de VSO met de Belastingdienst, adviseert de FBO de clubs in hun model-arbeidsovereenkomst een bepaling op te nemen waarin partijen op voorhand afspreken dat de verschuldigde loonheffingen als gevolg van een betaalde intermediairvergoeding voor rekening van de werknemer komen en dat om die reden een inhouding op het loon zal plaatsvinden. Ook de FBO neemt in haar model-arbeidsovereenkomst een dergelijke bepaling voortaan standaard op.

[doorlees van pagina 1 >>](#)

de club nu juist de beslissing die volgens hen genomen zou moeten worden. De club was ook van mening dat doordat de (A)VAR de overtreding kwalificeert en zijn mening geeft, hij de scheidsrechter stuurt naar een bepaalde beslissing. De scheidsrechter wordt immers beïnvloed door het advies en hem wordt aldus een beslissing opgedrongen.

Tuchtcommissie

De Tuchtcommissie verwierp dit verweer en gaf aan dat de VAR slechts het advies aan de scheidsrechter gaf om beelden te bekijken omdat in de ogen van de VAR sprake zou kunnen zijn van een rode kaart-incident. Volgens de Tuchtcommissie is het alleen de scheidsrechter die een beslissing mag en kan nemen en had de scheidsrechter dus ook na het bekijken van de beelden kunnen beslissen om geen rode

kaart te geven. De Tuchtcommissie legde een straf op van 4 wedstrijden schorsing, waarvan 1 wedstrijd voorwaardelijk.

Commissie van Beroep

De club ging in beroep tegen deze uitspraak en verzocht de Commissie van Beroep vervolgens opnieuw om de aanklager niet ontvankelijk te verklaren en de speler derhalve vrij te spreken. De Commissie van Beroep ging zowel ter zitting als in het vonnis dieper in op dit verweer van de club, maar ging hier niet in mee.

Wel oordeelde de Commissie van Beroep dat "de VAR gezien het VAR-protocol zorgvuldiger had moeten handelen en met name terughoudender had moeten communiceren". Deze tekortkoming zou volgens de Commissie van Beroep echter niet mogen leiden tot niet-ontvankelijkheid van de aanklager. Volgens de Commissie van Beroep is het namelijk niet

aannemelijk dat de scheidsrechter zonder die tekortkoming tot een andere beslissing was gekomen. De Commissie van Beroep legde uiteindelijk dezelfde straf op als de Tuchtcommissie.

Conclusie

De uitspraak van de Commissie van Beroep toont aan dat de communicatie tussen de (A)VAR en scheidsrechter in de toekomst zorgvuldiger moet plaatsvinden. Volgens het VAR-protocol mag de VAR immers niet de beslissing aan de scheidsrechter communiceren die volgens hem genomen zou moeten worden, hetgeen in deze zaak wel gebeurd was. Ondanks het feit dat deze tekortkoming in deze zaak niet heeft geleid tot vrijspraak, is het signaal van de Commissie van Beroep in dit verband helder: de communicatie tussen de VAR en scheidsrechter dient zorgvuldiger plaats te vinden.

Nieuwe trainee bij de FBO

Per 1 januari jl. is Laura van Putten een traineeship begonnen bij de FBO. De start van dit traineeship komt voort uit het nieuwe beleidsplan van de FBO.

De bedoeling van het traineeship is om juristen (of HR-adviseurs) die de ambitie hebben om in de voetballerij aan de slag te gaan, de mogelijkheid te geven om een jaar lang 'mee te lopen' met de FBO. Onderdeel van dit traineeship zal tevens zijn een drie maanden durende stage bij een individuele BVO. Laura van Putten studeerde arbeidsrecht aan de Universiteit van Amsterdam en sinds 2012 maakt zij deel uit van Kamerbeek Advocaten in Tilburg. Laura is altijd zeer geïnteresseerd geweest in het sportrecht, hetgeen ook tot uiting komt in haar jarenlange lidmaatschap van de Vereniging Sport & Recht. Laura zal twee dagen per week werkzaam zijn voor de FBO.

Bedragen minimumloon 2019

Per 1 januari 2019 gelden de navolgende bruto bedragen met betrekking tot het wettelijk minimumloon.

22 jaar en ouder	€ 1.615,80 per maand
21 jaar	€ 1.373,45 per maand
20 jaar	€ 1.131,05 per maand
19 jaar	€ 888,70 per maand
18 jaar	€ 767,50 per maand
17 jaar	€ 638,25 per maand
16 jaar	€ 557,45 per maand
15 jaar	€ 484,75 per maand

Partners FBO:

Coaching uitgebreid met stressbegeleiding

De FBO is circa drie jaar geleden begonnen met het aanbieden van coaching/begeleiding van clubmedewerkers, inzake vraagstukken die gerelateerd zijn aan het uitoefenen van zijn of haar functie. Het aanbieden van coaching is destijds opgestart naar aanleiding van een behoeftenonderzoek onder clubs. Inmiddels zijn er meer dan 20 clubmedewerkers van diverse clubs in de Eredivisie en Eerste Divisie geholpen met uiteenlopende vraagstukken. Daarbij valt te denken aan: timemanagement, loopbaanvraagstukken, balans werk-privé, persoonlijke ontwikkeling, competentieverbetering, maar ook hoogsensitiviteit en angstreductie.

Sinds kort biedt de FBO ook 'stressbegeleiding' aan. In de sporttak is werkdruk een van de drie meest voorkomende risico's voor het personeel. Dit risico is daarom ook in de Arbocatalogus-in-de-sport opgenomen.

Over stressbegeleiding

Er wordt bij stressbegeleiding gewerkt met de succesvolle zogeheten CSR-methode. Dit staat voor Chronische Stress Reversal, waarbij het de bedoeling is dat de stressverschijnselen steeds meer teruggedraaid worden tot de normale, gezonde toestand is bereikt. De nadruk wordt gelegd op het herstel van - in de eerste plaats - het lichaam en vervolgens de geest. Met name het herstel van het lichaam wordt in diverse behandelplannen nog wel eens overgeslagen. De begeleiding is niet bedoeld ter vervanging van het medische pad, maar moet gezien worden als aanvulling. Of als invulling, wanneer een wachttijd bij bijvoorbeeld een GGZ

erg oploopt. Men kan bij deze begeleiding inzicht krijgen in de eigen toestand van de stressstoornis, door middel van een diagnostische toets, een gesprek en een eventuele doorverwijzing naar een fysiologische test waarbij onder andere getoetst wordt op hartslagfrequentie, temperatuur en ademhaling. Daarnaast krijgt men naast inzicht, ook praktische handreikingen die meteen de klachten verminderen. De duur van de consulten wordt aangepast aan de ernst van de situatie. Ook wordt rekening gehouden met de reisafstand en wordt er gestreefd naar geen reistijd, aangezien ook dat energie kost en stressopwekkend kan zijn.

Medewerkers kunnen baat hebben bij deze begeleiding wanneer:

- hij/zij stresssignalen heeft geconstateerd bij zichzelf. Voorbeelden hiervan zijn: een verhoogde hartslag, koude handen en voeten, trillen, geen prioriteiten kunnen stellen, concentratieverlies, slecht slapen, emotioneel, niet kunnen ontspannen;
- hij/zij van anderen heeft gehoord dat hij of zij eens rustiger aan moet doen;
- hij/zij al weet dat er hulp nodig is maar hij/zij moet wachten op een behandeling van, bijvoorbeeld, een GGZ;
- hij/zij niet tevreden is met het behandelplan dat men nu volgt;
- hij/zij het gevoel heeft langzaam naar een burn-out aan het werken is.

Heeft u zelf klachten of wilt u meer informatie ten behoeve van een collega of een afdeling? Neem dan gerust contact op met Andrea Timmerman (FBO). Preventie is het beste medicijn, dus wacht niet te lang!

1968 - 2018

Viering 50-jarig jubileum FBO op zaterdag 15 juni

Zoals bekend bestaat de FBO dit jaar 50 jaar. Dit heuglijke feit zal door ons worden gevierd op zaterdag 15 juni a.s. Nadere informatie en een uitnodiging volgen op een later moment. Het event zal in ieder geval plaatsvinden in Zeist.

Percentages voor spelers weer toegestaan

Zoals aangekondigd in een eerdere editie van VoetbalZaken is het opnemen van een percentage in arbeidsovereenkomsten met spelers – daar waar het gaat om de zogenoemde 'meeloopregeling' – vanaf heden weer toegestaan.

» Een en ander is het gevolg van een uitspraak van de Disciplinary Committee van de FIFA, waarin is bepaald dat een speler niet dient te worden gezien als een 'third party' in de zin van de FIFA-reglementen.

De modelcontracten van de FBO zijn inmiddels aangepast op dit punt. Let op: de uitspraak heeft geen gevolgen voor intermediairs. Zij worden nog steeds gezien als 'third party' en voor hen blijft een percentage dan ook niet toegestaan.

FBO Agenda

- » 1 februari – Einde transferwindow
- » 31 maart – Mededeling einde contracten conform CAO's

Colofon

VoetbalZaken is een uitgave van de FBO voor de bedrijfstak betaald voetbal.

Bezoekadres

Woudenbergseweg 21
3707 HW Zeist
Telefoon: 0343 - 438 430
Fax: 0343 - 438 439
e-mail: voetbalzaken@fbo.nl
Internet: www.fbo.nl

Vormgeving en realisatie
Fier.media